

[Freddy Madsen.]

ster fik meget betydelige lettelser, og de små indkomster fik næsten ingen lettelser; men det er dem, der nu skal betale igennem spareforliget på en lang række sociale og uddannelsesmæssige områder for de lettelser, der først og fremmest blev givet til de store indkomster. Det er jo det, der er sagen i denne forbindelse.

Vi har også en løsning af de problemer. Vi mener, at man bør lave en regulær stipendieordning til de unge under uddannelse med det formål først og fremmest at hjælpe de socialt svagest stillede, og så bør man til gengæld over for al den diskussion, der står om de høje akademikerlønninger, omlægge skattepolitikken her i landet, således som vi har foreslået det, ved at gøre progressionen på indtægter over 100.000 kr. stærkt stigende. På den måde vil man nemlig være i stand til at sikre, at enhver kan få en uddannelse i dette land, og på den anden side vil samfundet på denne fornuftige måde tage tilbage en hel del af det, vi har ydet igennem skatterne set i det lidt længere perspektiv. Det er der fornuft i.

Undervisningsministeren (Ritt Bjerregaard):

Først lidt positivt til hr. Brixtofte vedrørende besparelser på uddannelsesstøtten til de videregående uddannelser: vi vender os ikke imod besparelser på dette område. Vi er tvivlende over for, om de kan opnås på kort sigt, men vi mener helt bestemt, at der kan opnås endog meget væsentlige besparelser på længere sigt.

Så var der den anden del af hr. Brixtoftes indlæg, hvor han kom ind på, at det var et spørgsmål om politisk vilje, om man nu ville gennemføre dette forslag eller ej; jeg må sige, det undrer mig. Det er dog ikke ret lang tid siden, at venstre var regeringsparti. Det er partiet venstre, regeringen venstre, der har lavet den fremsættelsestale, hvoraf jeg citerede; der står direkte, at denne frist kan ikke udsættes, og i dag siger så hr. Brixtofte, ja men det er bare et spørgsmål om politisk vilje, vi mente ikke rigtig noget med det dér, det var bare noget, vi sådan skrev, og i dag kan de politiske partier, hvis de gerne vil, da bare se at blive færdige, og de kan såmænd hurtigt snakke sig til rette i udvalget, og så kan vi såmænd nok få dette her igennem. Jeg synes, det er påfaldende,

og jeg synes, at når man har skrevet det i denne fremsættelsestale, må man stå ved det. Jeg havde ærlig talt håbet, at venstre i dag ville have sagt: vi fastholder principperne, vi vil have dem gennemdrøftet, men vi erkender med fremsættelsestalen fra den 24. januar, at det ikke kan lade sig gøre.

(Kort bemærkning).

Brixtofte (V):

Først en kort bemærkning til fru Kristine Heltberg: der er ikke tale om at skære dybt i de uddannelsessøgendes vilkår, nej, der er tale om, at de højtlønnede får det lidt dårligere end hidtil, og det kan venstre ikke beklage, for det bliver til gengæld til gavn for bl. a. arbejdere, landmænd og detailhandlere, der får en skattelettelse.

Til sidst til undervisningsministeren: vi havde håbet, at det kunne lade sig gøre at få det vedtaget, men det er jo ikke venstre, der har givet anledning til en regeringskrise og dermed til udskydelse af behandlingerne.

Undervisningsministeren (Ritt Bjerregaard):

For en ordens skyld til hr. Brixtofte: men det var den tidligere venstreregering, der lavede fremsættelsestalen og skæringsdatoen den 7. marts. Jeg skal lige gøre venstre opmærksom på, og også her hr. Brixtofte, at lovforslaget jo også rummer den særlige ungdomsydelse, og jeg har ikke set noget lovforslag derom, der har været fremsat. Det går jeg ud fra meget hurtigt må følge efter, for det er jo en del af besparelserne, der ligger i det.

I det hele taget synes jeg nok, man burde have overvejet lidt grundigere, om man virkelig skulle genfremsætte dette lovforslag.

(Kort bemærkning).

Kristine Heltberg (SF):

Jeg vil bare gerne sige til hr. Brixtofte, at det efter min opfattelse forholder sig stik omvendt. Det er en af de grunde, som jeg måske ikke har nævnt denne gang, men som jeg nævnte i mit første indlæg, da lovforslaget var til første behandling i fjor, at det netop tjener til at støtte akademikerorganisationernes ønske om højere lønninger til de højest lønnede akademikergrupper. Det er tværtimod ved at nedskære på disse punkter, at man med rimelighed kan komme